

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-533/15

Judecătoria xxxxORAS_SATxxxx

Judecător C.Albu

DECIZIE

În numele Legii

13 Mai 2015

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Eduard Rățoi
Judecători	Ghenadie Liulca, Adriana Garbuz
Grefier	Eugen Șciurovski
Cu participarea :	
Procurorului	A.F.
Avocaților	I.Ț. G.M.

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului I.Ț. în interesele inculpatulxxxxNUMExxxx I.V., apelul inculpatulxxxxNUMExxxx I.V., apelul avocatului G.M. în interesele inculpatulxxxxNUMExxxx I.V., declarate împotriva sentinței judecătoriai xxxxORAS_SATxxxx din 09.02.2015, prin care:

xxxxNUMExxxx, născut la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originar al s. r-ul xxxxORAS_SATxxxx, locuitor al s. r-ul xxxxORAS_SATxxxx, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, nesupus militar, în relație de concubinaj,

a fost recunoscut vinovat și condamnat

- în baza art.190 alin. (2) lit. c) CP la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate financiară pe un termen de 2 (doi) ani;

- în baza art.188 alin. (5) CP la 12 (doisprezece) ani închisoare;

- în baza art. 264¹ alin. (4) CP la 1 (un) an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate inculpatulxxxxNUMExxxx I.V. s-a stabilit pedeapsa definitivă 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei de către xxxxDATA_NASTERIIxxxx.V. s-a calculat din 09.02.2015, cu includerea în acest termen a perioadei reținerii și aflării sub arest, de la 18.05.2014 ora 16.35 pînă la 09.02.2015.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

S-a încasat de la xxxxDATA_NASTERIIxxxx.V. în folosul părții vătămate xxxxDATA_NASTERIIxxxx dauna materială în sumă de 3200 (trei mii două sute) lei.

Termenele de judecare a cauzei:

-în instanța de fond cauza s-a aflat de la 03.06.2014 pînă la 09.02.2015 (cauza penală 2013260234 a fost înregistrată la 03.06.2014,

cauza penală 2014260198 a fost înregistrată la 27.06.2014, prin încheierea judecătorei xxxxORAS_SATxxxx din 30.06.2014 acestea fiind conexe cu nr. din PIGD – 37-1-514-05062014);

-în instanța de apel cauza s-a aflat de la: 26.02.2015 pînă la 10.06.2015.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

Adoptînd sentința în cauză prima instanță a reținut, că xxxxNUMExxxx, avînd în posesia sa automobilul de model "Renault R-5" și conștientizînd faptul, că xxxxNUMExxxx dorește să procure automobilul în cauză, cu scopul de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, la 01.07.2013, aproximativ la ora 16.00 s-a deplasat la ultimul acasă în W și acolo, sub pretextul că-i vinde automobilul, a primit de la A.V. bani, în sumă de 1500 lei, scriînd personal o recipisă, indicînd suma de procurare care constituia 4100 lei și că după primirea sumei restante în mărime de 2600 lei, va elibera procură pe numele ultimului, iar pînă atunci automobilul va rămîne la păstrare la xxxxNUMExxxx. Continuîndu-și și conștientizînd acțiunile sale, xxxxNUMExxxx, sub diferite pretexte, aflîndu-se la volanul automobilului, la propunerea sa și împreună cu xxxxNUMExxxx, s-au deplasat în W și la gara feroviară din or.. Întorcîndu-se la domiciliul lui xxxxNUMExxxx, la 02.07.2013, aproximativ la ora 03.30, după ce VV.A. a ieșit din automobilul de model "Renault R-5", xxxxNUMExxxx, contrar înțelegerii avute a plecat cu viteză sporită într-o direcție necunoscută, cauzîndu-i lui xxxxNUMExxxx un prejudiciu material considerabil.

Tot, xxxxNUMExxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la data de 18.05.2014 în jurul orei 06.30, se afla în calitate de pasager împreună cu R.E. în vehiculul de model TOYOTA AVENSIS, cu numărul de înmatriculare , condus de xxxxNUMExxxx, care se deplasa pe drumul R-11 Ocnița - Briceni, în direcția . În timpul deplasării după ieșirea din între xxxxNUMExxxx și xxxxNUMExxxx a apărut un conflict, în rezultatul căruia ultimul a oprit vehiculul său, a ieșit din automobil și le-a cerut persoanelor date, să coboare din vehicul. xxxxNUMExxxx s-a coborît din automobil, după ce pe neașteptate l-a atacat pe xxxxNUMExxxx, aplicîndu-i lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.372 din 19.05.2014, vătămări corporale ușoare exprimate prin comotie cerebrală, edemul țesuturilor moi ale capului și pleoapelor, echimoze la față. În continuare, xxxxNUMExxxx folosind un ciocan, pe care l-a luat din portbagajul automobilului sus indicat, l-a amenințat pe xxxxNUMExxxx cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate și sub amenințările reale a sustras în mod deschis de la V.T., cheile de la vehiculul în cauză. xxxxNUMExxxx a urcat la volanul automobilului, iar R.E. a urcat pe bancheta din față a pasagerului și au părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasîndu-se în direcția W. În rezultatul acțiunilor lui xxxxNUMExxxx, xxxxNUMExxxx s-a ales cu vătămări corporale ușoare, totodată fiind depozat prin atac tîlhăresc de vehiculul său de model TOYOTA AVENSIS, cu numărul de înmatriculare și bunuri care se aflau în el: 3 200 (trei mii două sute) lei RM; laptop de model "ASUS"; video registratorul; ochelari de vedere; card bancar "VISA" BC "Energbank" pe contul căruia erau 9 346 (nouă mii trei sute patruzeci și șase) lei BN RM; documente pe numele lui xxxxNUMExxxx (legitimația deputatului în Parlamentul Republicii Moldova, pașaport al cetățeanului Republicii Moldova pentru plecare în străinătate seria A nr. 2518827 eliberat la 26.07.2006, buletinul de identitate seria A nr. 26055146 eliberat la 05.10.2010, permisul de conducere nr. 126600327 eliberat la 01.03.2012, certificatul de înmatriculare nr. 106600808 eliberat la 19.07.2010, permis de armă nr. 0-91 eliberat la 03.10.2008), prin ce proprietarului i-a fost adusă o daună materială în proporții deosebit de mari, în suma totală de 214 550 (două sute paisprezece mii și cinci sute cînzeci) lei moldovenești.

Tot, xxxxNUMExxxx, nedispuînd de permis de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, încălcînd prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin HG nr.537 din 13.05.2009, și anume pct.10 alin. (2) lit. a) - *persoana care conduce un autovehicul trebuie să posedă și la cererea lucrătorului de poliție, este obligată să înmîneze pentru control - permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus*, precum și prevederile pct.14, lit.a) care prevede, că *conducătorul de vehicule îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice*, la data de 18.05.2014, în jurul orei 16.35, a fost reținut pe traseul R-11 Ocnița - Briceni, la km 17 + 11m, la intrarea în s.Hădărăuți, r-ul Ocnița, din partea s.Corestăuți, r-ul Ocnița, conducînd vehiculul de model TOYOTA AVENSIS, cu numerele de înmatriculare . Ulterior în baza art. 438 alin. (2) din CC RM și potrivit pct.11, lit. j) din RCR RM, xxxxNUMExxxx a fost supus examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei la IMSP SR Ocnița. În urma examenului în cauză la IMSP SR Ocnița, la ora 17.50, s-a stabilit că conform procesului verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.120 din 18.05.2014, în aerul expirat de xxxxNUMExxxx se conținea alcool în cantitate de 0,59 mg/l. Astfel, conform HG nr.296 din 16.04.2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Cauzele penale privind învinuirea lui xxxxNUMExxxx în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2), lit. c), art.188 alin. (5) și art. 264¹ alin. (4) CP, au parvenit în instanța de judecată la 03.06.2014 și 27.06.2014, și au fost conexe prin încheierea Judecătorei Ocnița din 30.06.2014.

Prin sentința judecătorei xxxxORAS_SATxxxx din 09.02.2015 xxxxNUMExxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2), lit.c) CP la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate financiară pe un termen de 2 (doi) ani; în baza art.188 alin.(5) CP la 12 (doisprezece) ani închisoare; în baza art.264¹ alin.(4) CP la 1 (un) an închisoare, iar în baza art.84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui xxxxNUMExxxx i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Sentiința nominalizată a fost atacată în ordine de apel de către avocatul I.Ț., care în interesele inculpatului xxxNUMExxxx a înaintat cererea de apel, prin care a solicitat instanței casarea sentinței în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care xxxNUMExxxx să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (4) CP, iar acțiunile acestuia să fie recalificate de pe art.190 alin.(2), lit.c) CP pe art. 190 alin.(1) CP, și acțiunile de pe art.188 alin.(5) CP să fie reîncadrate în baza art.191¹ alin. (1) CP, art. 186 alin.(1) CP și art.78 alin. (3) CCo. În baza art.30 alin.(2) CCo a înceta procesul contravențional pe art.78 alin. (3) CCo în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională. Conform art.391 alin.(6) CPP, art.109 alin. (1) CP de a înceta procesul penal pe art. 190 alin. (1) CP în legătură cu împăcarea părții vătămate cu făptuitorul. La individualizarea pedepsei ca circumstanțe atenuante să fie considerate recunoașterea vinovăției, caința sinceră, solicitarea părții vătămate ca pedeapsa să fie mai blîndă, de a lua în considerație că mama inculpatului este bolnavă fiind invalid de gradul II și se află la întreținerea inculpatului și de asemenea ca circumstanță atenuantă să fie considerată și vârsta tînăra a inculpatului. Conform art.84 alin.(1) CP pentru fiecare infracțiune să fie stabilită pedeapsă aparte, stabilind pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră nonprivativă de libertate, prin aplicarea art. 90 CP. În respectiva cerere a indicat că argumentele și motivele vor fi prezentate ulterior.

La data de 16.02.2015 în cancelaria Curții de apel xxxORAS_SATxxx a fost înregistrată cererea de apel înaintată de către inculpatul xxxNUMExxxx, prin care solicită casarea sentinței, întrucît nu se consideră vinovat și nu este de acord cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunile incriminate. Solicită instanței de a fi luat în considerație faptul că este la prima abatere, vârsta tînăra, anterior nu a fost judecat, la întreținere o are pe mama cu gradul II de dizabilitate.

Pe caz a fost declarat apel și de către avocatul G.M., care prin cererea înaintată în interesele inculpatului xxxNUMExxxx a solicitat casarea sentinței în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care xxxNUMExxxx să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) CP, iar acțiunile acestuia să fie recalificate de pe art. 190 alin.(2), lit. c) CP pe art. 190 alin. (1) CP, și acțiunile de pe art.188 alin.(5) CP să fie recalificate pe art. 191¹ alin. (1) CP, art.186 alin. (1) CP și art.78 alin. (3) CCo. În baza art.30 alin. (2) CCo a înceta procesul contravențional pe art.78 alin.(3) CCo în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională. Conform art.391 alin.(6) CPP, art.109 alin.(1) CP de a înceta procesul penal pe art.190 alin.(1) CP în legătură cu împăcarea părții vătămate cu făptuitorul. La individualizarea pedepsei ca circumstanțe atenuante să fie considerate recunoașterea vinovăției, caința sinceră, solicitarea părții vătămate de a lua în considerație că mama inculpatului este bolnavă și rugămîntea ca pedeapsa să fie mai blîndă, mama inculpatului este invalid de gradul II și se află la întreținerea inculpatului și de asemenea ca circumstanță atenuantă să fie considerată și vârsta tînăra a inculpatului. Conform art.84 alin.(1) CP pentru fiecare infracțiune să fie stabilită pedeapsă aparte, stabilind pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră nonprivativă de libertate, prin aplicarea art.90 CP.

În cadrul ședinței de judecată din 18.03.2015 avocatul I.Ț. a prezentat instanței conținutul și motivele apelului înaintat împotriva sentinței judecătoreice xxxORAS_SATxxx din 09.02.2015. Astfel în argumentarea cererii de apel înaintate, apelantul a invocat următoarele:

-din concluziile instanței, exprimate în pct.16 al sentinței, rezultă că în acțiunile martorului R.E. persistă componența infracțiunii prevăzută de art.323 alin.(1) CP - favorizarea infracțiunii. Adică, constatînd că acțiunile inculpatului xxxNUMExxxx au fost corect calificate de învinuire conform art.188 alin. (5) CP - a fost comisă o infracțiune ce se califică ca infracțiune deosebit de gravă (art. 16 alin. (5) CP) și, constatînd rolul lui R.E. în favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii deosebit de grave, instanța urma să constate, dacă R.E. a fost atras la răspundere penală pentru favorizarea infracțiunii deosebit de grave sau nu. Cu atît mai mult că caracterul infracțional al favorizării infracțiunii constă în faptul că ea împiedică descoperirea operativă a infracțiunilor săvîrșite, identificarea rapidă a infractorului și pedepsirea lui. Obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii date îl constituie activitatea de înfăptuire a justiției penale ca valoare socială și relațiile sociale privitoare la realizarea principiului operativității în procesul penal;

-din materialele cauzei penale, din declarațiile părții vătămate xxxNUMExxxx, martorului R.E., inculpatului xxxNUMExxxx rezultă că după săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave, în versiunea părții învinuirii și acceptată de prima instanță, R.E. acceptă liniștit să urce în automobilul "tîlhărit", să meargă cu infractorul xxxNUMExxxx la Briceni, ulterior la rudele lui xxxNUMExxxx și să-l susțină în fața rudelor că automobilul a fost cumpărat de la el (declarațiile martorului T.N. f.d.108 vol. I), astfel ar fi favorizat comiterea unei infracțiuni deosebit de grave. Totuși, apărarea consideră că, în acțiunile lui R.E. lipsește componența de infracțiune, prevăzută de art.323 alin. (1) CP, deoarece inculpatul xxxNUMExxxx nu a săvîrșit infracțiune deosebit de gravă - art. 188 alin. (5) CP, dar a săvîrșit un concurs de infracțiuni: art. 192¹ alin. (1) CP - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, art. 186 alin. (1) CP - furtul - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane și art. 78 alin. (3) CCo - vătămare intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă a capacității de muncă. Dacă învinuirea a calificat acțiunile lui xxxNUMExxxx conform art.188 alin.(5) CP, atunci era obligată să-l tragă la răspundere și pe R.E. pentru favorizarea infracțiunii deosebit de grave. Or, în cazul în care, acest lucru nu a fost făcut, atunci acțiunile incriminate pe art.188 alin. (5) CP nu au cum să nu fie recalificate ca concurs de infracțiuni ușoare și mai puțin grave;

-reieșind din procesul verbal de confruntare din 22.05.2014 dintre TT.ȘI R., din procesul verbal de audiere a părții vătămate din 08.09.2014, rezultă că probele părții acuzării între ele nu coroborează, iar concluzia instanței exprimată în pct.20 al sentinței despre coroborarea probelor este una declarativă și nu corespunde realității;

-consideră că instanța nu a asigurat un proces corect și echitabil, a încălcat principiul contradicționalității unui proces penal, nu a luat în considerare poziția părții apărării și a apreciat probele nu după propria și intima convingere, dar după interpretarea procurorului;

-consideră că de către instanța de judecată nu a fost luat în considerație faptul că, coroborînd declarațiile martorului R.E., declarațiile părții vătămate xxxNUMExxxx și declarațiile inculpatului xxxNUMExxxx, nu se confirmă faptul invocat de învinuire precum că cheile de la mașină au fost luate de către xxxNUMExxxx din buzunarul victimei, după cum pretinde învinuirea. De către

Învinuire nu au fost prezentate probe care ar confirma că a fost aplicată amenințarea cu aplicarea unei violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, că automobilul a fost luat de către xxxNUMExxxx cu scop de însușire. Mai mult decât atât, după consumarea infracțiunii de răpire a automobilului, xxxNUMExxxx nu a întreprins careva măsuri de a ascunde automobilul și de a-l utiliza ulterior, el a folosit automobilul în mod deschis, a mers prin orașul Briceni, prin SAT, a, unde a și fost depistat de organele de poliție și reținut fără de a încerca să fugă sau să întreprindă alte careva acțiuni de nesupunere față de cerințele organelor de poliție. Circumstanțele arătate indică cert că lipsește motivul de însușire a automobilului răpit, astfel, nefiind valabilă componența de infracțiune prevăzută de art.188 alin.(5) CP, dar fiind perfect valabilă componența de infracțiune prevăzută pentru răpirea automobilului;

– pe episodul cu partea vătămată xxxNUMExxxx, între acesta și inculpatul a fost încheiată o tranzacție de împăcare, datată cu 26.11.2014. Fiind audiat în ședința de judecată xxxNUMExxxx a confirmat tranzacția de împăcare, inclusiv pct. 2.2. din tranzacție, conform căruia consideră că prejudiciul material cauzat prin infracțiune nu este considerabil pentru el.

Partea vătămată pe caz, xxxNUMExxxx nu s-a prezentat în fața instanței de apel, deși a fost înștiințat în modul prevăzut de lege despre locul, data și ora examinării cauzei, la materialele cauzei fiind prezentă dovada recepționării citației de către acesta (f.d.45 vol. III).

Ascultând opinia participanților la proces Colegiul a considerat posibilă examinarea cauzei în ordine de apel în absența părții vătămate xxxNUMExxxx.

Avocatul I.Ț., reprezentând interesele inculpatului xxxNUMExxxx, a pledat pentru admiterea apelului înaintat pe toate argumentele și cerințele formulate, casarea sentinței instanței de fond, considerând-o una ilegală și neîntemeiată.

Avocatul G.M., participând în ședința de judecată în apărarea intereselor inculpatului xxxNUMExxxx a solicitat admiterea cerințelor formulate în cererea de apel și casarea sentinței emise de către instanța de fond.

Inculpatul B.I. în cadrul ședinței de judecată a explicat că își recunoaște vinovăția doar în faptele pe care le-a comis, însă nu în toate ce i s-au incriminat. Toate argumentele și motivele indicate în cererile de apel, în opinia sa urmează a fi admise de către instanța de apel, cu casarea sentinței prin care în opinia sa i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

Partea vătămată xxxNUMExxxx expunându-și opinia pe marginea apelurilor formulate a explicat instanței că nu este de acord cu sentința instanței de fond, a înaintat cerere de împăcare cu inculpatul și indică că suma de 1500 lei pentru el nu prezintă un prejudiciu considerabil. Totodată a specificat că nu este angajat în câmpul muncii, stînd la evidență ca șomer, are la întreținere 4 copii minori, dar îl ajută cumetria săi.

Acuzarea de stat, reprezentată pe caz de către procurorul A.F., a pledat pentru respingerea apelurilor declarate, cu menținerea sentinței fără modificări, așa cum consideră că instanța de fond la examinarea cauzei a ținut cont de toate circumstanțele de fapt și de drept, corect a apreciat și a reținut în sarcina inculpatului comiterea infracțiunilor incriminate acestuia. Consideră că nu sunt careva temeiuri de modificare a sentinței în varianta propusă de către apărare.

Verificînd apelurile înaintate în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, audiind participanții la proces, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că apelul urmează a fi respins ca nefondat, soluție, care este adoptată în corespundere cu prevederile art. 415 alin. (1), pct.1), lit.c) CPP, potrivit căruia *”Instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: ...respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: ...apelul este nefondat”*.

De asemenea, Colegiul penal la judecarea cauzei în ordine de apel se conduce și de prevederile art. 414 alin. (1) CPP, conform căroră *”Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel”*, și astfel, instanța de apel reține următoarele.

Colegiul penal consideră, că judecînd cauza penală instanța de fond în conformitate cu prevederile art.101 CPP a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului xxxNUMExxxx în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2), lit.c), art.188 alin.(5), art.264¹ alin. (4) CP.

Făcînd o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate pe caz și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond și a instanței de apel, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a bazat sentința de condamnare pe declarațiile părții vătămate xxxNUMExxxx (f.d.100-102, 190 vol.I); declarațiile părții vătămate xxxNUMExxxx (f.d. 103-105, 223-224 vol.I); declarațiile martorului PP.V. (f.d.106-107 vol.I); declarațiile martorului Tabac Nina (f.d.108 vol.I); declarațiile martorului M.A.u (f.d.177-178 vol.I); declarațiile martorului R.E. (f.d.179-182 vol.I).

De asemenea la baza sentinței au mai stat și probele scrise ale cauzei penale:

– procesul verbal de sesizare despre săvîrșirea sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii din 02.07.2013, prin care s-a constatat că xxxNUMExxxx, la data de 01.07.2013, între orele 16.00-03.30, prin abuz de încredere a dobîndit de la xxxNUMExxxx suma de 1500 lei, pricinuindu-i o daună în proporții considerabile (f.d.5 vol.I);

– procesul verbal de sesizare despre săvîrșirea sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii din 18.05.2014, prin care s-a stabilit, că la 18.05.2014 xxxNUMExxxx a depus plîngere precum că la 18.05.2014 în jurul orei 06.30, după ieșirea din a fost atacat de către 2 persoane necunoscute, care se aflau în calitate de pasageri în vehiculul lui de model TOYOTA AVENSIS cu n/î în cadrul atacului a fost folosit un obiect în calitate de armă și anume ciocan, însoțit de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viață și sănătate, ca rezultat xxxNUMExxxx s-a ales cu vătămări și a fost deposedat de vehiculul nominalizat și bunurile care se aflau în el, fiindu-i adusă o daună în proporții deosebit de mari, în suma totală de 214 550 lei (f.d.6 vol.II);

– procesul verbal de cercetare la fața locului din 18.05.2014 și tabelul fotografic, prin care s-a stabilit, că la 18.05.2014 la ora 16.35, pe traseul R-11 Ocnița - Briceni, la km 17+11m, la intrarea în s a fost stopat vehiculul de model TOYOTA AVENSIS cu n/î la volanul

căruia se afla xxxNUMExxxx. Ultimul a fost reținut, iar în vehiculul în cauză au fost depistate și ridicate următoarele bunuri: telefon mobil de model „Nokia E 52”; legitimația deputatului în Parlamentul Republicii Moldova; pașaport al cetățeanului Republicii Moldova pentru plecare în străinătate seria A nr.2518827 eliberat la 26.07.2006; buletinul de identitate seria A nr.26055146 eliberat la 05.10.2010; permisul de conducere nr.126600327 eliberat la 01.03.2012; certificatul de înmatriculare nr.106600808 eliberat la 19.07.2010; permis de armă nr.0-91, eliberat la 03.10.2008; card bancar „VISA” BC „Energbank”; geanta pentru laptop; un ciocan, bunuri care aparțin lui xxxNUMExxxx, și hainele sportive ce aparțin lui xxxNUMExxxx (f.d.25-34 vol.II);

– procesul verbal de ridicare din 18.05.2014, prin care s-a stabilit, că de la D.T. din , a fost ridicat un laptop de model „ASUS” (f.d.75 vol.II);

– procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.05.2014, prin care s-a constatat că partea vătămată xxxNUMExxxx l-a recunoscut pe I.B.ȘI R.E., care la 18.05.2014 în jurul orei 06.00, s-au urcat în vehiculul condus de el și toți împreună s-au pornit în direcția , după semnalmentele indicate în procesul verbal de audiere a martorului. Apoi când xxxNUMExxxx a stopat vehiculul său, a fost atacat de persoanele în cauză, iar xxxNUMExxxx a folosit ciocanul amenințîndul cu aplicarea violenței (f.d.80-81, vol.II);

– procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.120 din 18.05.2014, prin care s-a constatat, că xxxNUMExxxx, la 18.05.2014 la ora 17.50, avea în aerul expirat alcool în cantitatea de 0,59 mg/l, starea examinatului fiind calificată ca stare de ebrietate alcoolică cu gradul avansat (f.d.96-97 vol.II);

– raportul de expertiză medico-legală nr.372 din 19.05.2014, prin care s-a concluzionat că la xxxNUMExxxx, 49 ani, comoziția cerebrală, edemul țesuturilor moi a capului și pleoapelor, echimozele la față, au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui(or) corp(uri) dur(e) contondent(e), posibil la data și în circumstanțele indicate, se califică ca vătămări corporale ușoare, cu dereglare a sănătății pe un termen de pînă la 21 zile. Primirea astfel de vătămări corporale de către V.T. în rezultatul căderii de pe suport propriu se exclude. La momentul expertizei medico-legale xxxNUMExxxx se afla treaz (f.d.104 vol.II);

– procesul verbal de ridicare din 20.05.2014, prin care s-a stabilit, că de la V.P., locuitor al SATULUI a fost ridicat un video registrator de model FULL HD 1080 P și o cutie în care se aflau ochelari pentru vedere (f.d.105-106, vol.II);

– procesele verbale de examinare a obiectului din 21.05.2014 și tabelul fotografic, prin care au fost examinate: un video registrator de model FULL HD 1080 P, o cutie în care se aflau ochelari pentru vedere, ridicate la 21.05.2014 de la V.P., laptop de model „ASUS X 551C”, ridicat la 18.05.2014 de la D.T., card bancar „VISA” BC „Energbank”, ridicat din salonul vehiculului de model TOYOTA AVENSIS cu n/î în cadrul cercetării la fața locului din 18.05.2014, pe contul cardului în cauză sunt 9346 lei (f.d.113-117 vol.II);

– ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală din 21.05.2014, prin care în calitate de corpuri delictive au fost recunoscute următoarele obiecte: vehiculul de model TOYOTA AVENSIS cu n/î ; telefon mobil de model „Nokia E 52”; un ciocan; un costum sportiv „Adidas” de culoarea neagră cu dungi de culoarea galbene; pantaloni sportivi „Adidas” de culoarea neagră cu dunga sură; scurta sportivă „Puma” de culoare bej; legitimația nr.118 a deputatului în Parlamentul Republicii Moldova; pașaport al cetățeanului Republicii Moldova pentru plecare în străinătate seria A nr.2518827 eliberat la 26.07.2006; buletinul de identitate seria A nr.26055146 eliberat la 05.10.2010; permisul de conducere nr.126600327 eliberat la 01.03.2012; certificatul de înmatriculare nr.106600808 eliberat la 19.07.2010; permis de armă nr.0-91 eliberat la 03.10.2008; geanta pentru laptop; card bancar „VISA” BC „Energbank”; laptop de model „ASUS X 551C”; video registrator de model FULL HD 1080 P; o cutie în care se află ochelari pentru vedere (f.d.136-137 vol.II);

– procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 22.05.2014 și tabelul fotografic, prin care s-a stabilit locul comiterii infracțiunii și anume pe acostament din partea dreapta a traseului R-11 Ocnița - Briceni la km. 11 + 210m, unde în partea dreaptă este șanțul și locul unde V.T. a stat culcat pînă și-a revenit integral de la lovirile primite (f.d.146-149 vol.II);

– raportul de constatare medico-legală nr.665 din 23.05.2014, prin care în baza investigațiilor toxicologice efectuate și în conformitate cu întrebările expuse pentru soluționare s-a concluzionat că în proba de sînge de la xxxNUMExxxx, nu a fost depistat alcool etilic (f.d.187 vol.II).

Colegiul penal conține, că probele nominalizate supra coroborează între ele, formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului xxxNUMExxxx pe întregul volum de învinuire, totodată fiind totalmente combătute argumentele invocate în cererile de apel formulate pe caz de către partea apărării.

Colegiul consideră, că cercetînd sub toate aspectele probele administrate, efectuînd o analiză amplă a acestora, instanța de judecată a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului xxxNUMExxxx, corect încadrîndu-le în baza art.190 alin.(2), lit.c), art.188 alin.(5) și art.264¹ alin. (4) CP. Oarecare temei pentru reîncadrarea acțiunilor inculpatului instanța de apel nu a stabilit.

De către apărare a fost solicitată reîncadrarea acțiunilor inculpatului xxxNUMExxxx din art.190 alin.(2) CP, în art. 190 alin. (1) CP, fiind invocat faptul, că prejudiciul cauzat părții vătămate xxxNUMExxxx nu este considerabil.

Potrivit art.126 alin.(2) CP, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, nu poate fi relevantă cazul simpla invocare ulterioară a părții vătămate precum că, dauna cauzată nu este considerabilă. În acest sens se reține că, xxxNUMExxxx fiind audiat (f.d.101 vol.I), indică că suma de 1 500 lei pentru el este una „importantă,

prețuită” și că *”în timpul cela suma aceasta era foarte considerabilă, mai târziu nu era prea considerabilă”*, iar fiind interogată suplimentar în cadrul ședinței de judecată a indicat că, *”în timpul cela suma de 1500 de lei era considerabilă, acum nu este considerabilă”*. Colegiul penal conchide că, instanța de fond corect a statuat asupra faptului că, xxxNUMExxxx, cît și soția acestuia nu erau angajați în câmpul muncii, ambii fiind la evidența oficiului teritorial al forței de muncă, familia acestora, care include și patru copii minori, avea un venit redus și fluctuabil. E de menționat și faptul că, potrivit declarațiilor aceleiași părți vătămate, el, neavînd bani pentru o ceremonie la care urma să plece cu familia, a fost nevoit să vîndă din gospodăria sa lemnele adunate pentru iarnă. Ulterior, pe parcursul procesului penal partea vătămată xxxNUMExxxx și-a schimbat poziția, indicînd că dauna cauzată de către inculpat nu este considerabilă, invocări declarative care vin în contradicție cu circumstanțe obiective ale cauzei.

Colegiul consideră, că această schimbare de poziție a survenit ca rezultat al reparării pagubei cauzate, precum și reeșind din faptul că, inculpatul este tînăr, iar mama acestuia este bolnavă, fapt ce l-a impresionat pe acesta. La acest capitol Colegiul reține, că instanța de fond întemeiat nu a încetat procesul penal în privința inculpatului pe capătul de învinuire adusă în baza art.190 alin. (2) lit.c) CP, dat fiind faptul că respectiva infracțiune se atribuie categoriei infracțiunilor grave, fapt ce determină imposibilitatea aplicării în speță a tranzației de împăcare, or, potrivit prevederilor art.109 alin. (1) CP împăcarea părților este posibilă doar în cazurile infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, în cazul unei infracțiuni grave împăcarea este posibilă dacă inculpatul este minor, fapt ce nu persistă la caz.

De asemenea, de către apărare a fost solicitată reîncadrarea acțiunilor inculpatului din art.188 alin.(5) CP, în baza art.191¹ alin. (1), art.186 alin.(1) CP și art.78 alin.(3) CCo.

Colegiul consideră necesar de a respinge și respectiva solicitare, or în cadrul procesului penal s-a constatat cu certitudine că xxxNUMExxxx a comis fapta prevăzută de art.188 alin.(5) CP, cu semne calificative *”atacul săvîrșit în scopul sustragerii bunurilor persoanei agresate, însoțit de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața și sănătatea ei, cu aplicarea obiectelor în calitate de armă și cauzarea daunei în proporții deosebit de mari”*.

În cadrul examinării cauzei, prima instanță a constatat cu certitudine, că xxxNUMExxxx acționînd agresiv față de xxxNUMExxxx, l-a lovit de două ori în regiunea capului și a feței (fiindu-i astfel cauzată vătămarea corporală ușoară), a luat ciocanul din portbagajul automobilului și l-a amenințat pe ultimul cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea lui, cu intenția de a sustrage automobilul, luîndu-i cheile din buzunarul victimei, însă acțiunile infracționale ale inculpatului au fost curmate de către Roznovan Eduard, care l-a depozat pe xxxNUMExxxx de ciocan și l-a pus la loc. Astfel, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, obiectul juridic principal îl formează automobilul de model TOYOTA AVENSIS, ce aparține părții vătămate xxxNUMExxxx, obiectul juridic special secundar îl constituie sănătatea fizică și psihică a lui xxxNUMExxxx, care a fost lezată de către xxxNUMExxxx prin lovirea acestuia în regiunea capului și a feței, latura obiectivă o constituie acțiunea de sustragere, de depozitare a automobilului și amenințarea părții vătămate de către xxxNUMExxxx de aplicare a violenței, iar latura subiectivă fiind compusă din intenția inculpatului de a sustrage automobilul.

Nu pot fi reținute ca întemeiate invocările apărării, precum că nu persistă latura subiectivă a infracțiunii de tîlhărie, în acest sens făcîndu-se trimitere la unele divergențe minore în depozițiile părții vătămate, precum că, inițial xxxNUMExxxx l-ar fi amenințat pe xxxNUMExxxx, cu ciocanul, ar fi urcat în automobil și după aceasta s-a întors după chei și invers, l-a amenințat, i-a luat cheile din buzunar și urcînd în automobil a plecat, or, aceste mici divergențe au fost separate de către apărare din context, în context însă ele au acelaș sens, dovedind incontestabil componența de infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (5) CP.

Este relevantă cazul referirea instanței de fond la Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragera bunurilor (modificată prin Hotărîrea Plenului CSJ nr.12 din 22.12.2014), care în pct.6 indică că *”În sensul dispozițiilor art.188 CP, prin ”atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, în scopul sustragerii bunurilor persoanei agresate. Prin urmare, infracțiunea de tîlhărie este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul săvîrșirii atacului asupra victimei, și nu ca în cazul furtului, care este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune la propria sa dorință de bunurile altuia”*.

Potrivit pct.7 al aceleiași hotărîri CSJ menționate mai sus, *”Acțiunile infractorului pot fi calificate drept jaf sau tîlhărie prin indicile amenințării de aplicare a violenței, doar atunci cînd o astfel de amenințare este reală pentru viața sau sănătatea victimei”*.

Colegiul reține ca întemeiată argumentarea primei instanțe referitor la faptul, că de către partea vătămată xxxNUMExxxx amenințarea a fost percepută ca fiind una reală și periculoasă pentru viața și sănătatea sa, întrucît pe timp de dimineață, la o depărtare de localitatea rurală, xxxNUMExxxx, fiind în stare de ebrietate a lovit partea vătămată în regiunea feței cu mîinele, iar ulterior luînd un ciocan în mînă și amenințîndu-l, i-a luat cheile de la automobil.

Confirmare faptului, că prin infracțiune părții vătămate xxxNUMExxxx i-au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari, servește informația privind prețul de piață a unui automobil de model TOYOTA AVENSIS, anul de producere 2005, care constituie 6900-7000 euro, conform cursului oficial al BNM la data de 18.05.2014 este echivalentul a 130 416,05 lei (una sută treizeci mii patru sute șaisprezece lei și cinci bani). Astfel, valoarea daunei cauzate prin infracțiune depășește 5000 unități convenționale de amendă, dauna care conform art.126 alin. (1) CP se consideră a fi cauzată în proporții deosebit de mari.

Colegiul penal apreciază critic, argumentele apelurilor înaintate, precum că inculpatul xxxNUMExxxx nu a avut scopul de a însuși automobilul de model TOYOTA AVENSIS cu n/î OC AL 927 ce aparține lui xxxNUMExxxx, întrucît acestea vin în contradicție cu probele prezentate de către acuzare, care combat totalmente versiunea apărării. Argumentele respective, sunt apreciate de către instanță ca fiind un mijloc de apărare a inculpatului, în scopul ușurării răspunderii penale.

Faptul prezenței scopului de însușire a automobilului și a lucrurilor ce se aflau în interiorul acestuia, se confirmă prin

comportamentul și faptele inculpatului în urma comiterii acțiunilor infracționale. Acestea sunt descrise și reflectate în declarațiile martorului P.V., din care rezultă că xxxNUMExxxx se lăuda că a cumpărat automobilul de model TOYOTA AVENSIS (f.d.106, 108 vol.I), ochelarii și videoregistratorul care se aflau în automobil le-a dat soției lui P.V.(f.d.107 vol.I), astfel inculpatul se comporta în raport cu bunurile victimei ca și cum ar fi proprietarul acestora și ar exercita dreptul de dispoziție "jus abudendi" sau "jus dispendendi", drept pe care îl are doar proprietarul.

De către instanța de fond a fost constatat și faptul, că xxxNUMExxxx în urma acțiunilor sale nu a întreprins careva măsuri întru restituirea automobilului proprietarului acestuia, nu s-a predat organelor de drept, dar a continuat să țină bunurile rezultate din infracțiune în proprietatea sa, pînă la momentul cînd a fost stopat de către colaboratorii de poliție. Astfel nu poate fi reținută la caz prezența laturii obiective a componenței infracționale de răpire a mijlocului de transport, care presupune scopul folosinței temporare a mijlocului de transport răpit, or, potrivit materialelor cauzei scopul lui xxxNUMExxxx a fost anume acel de însușire a automobilului.

Analizînd materialele dosarului penal în cauză, Colegiul concluzionează asupra imposibilității de a admite cerințele invocate de apărare cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului xxxNUMExxxx din art.188 alin. (5) CP în art. 191¹ alin. (1), art. 186 alin. (1) CP și art.78 CCo.

În motivarea poziției sale Colegiul reține dispozițiile art.118 alin. (1), (2) CP, potrivit cărora "*Concurența dintre o parte și un întreg reprezintă existența a două sau mai multor norme penale, una din ele cuprinzînd fapta prejudiciabilă în întregime, iar celelalte – numai unele părți ale ei. Calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre o parte și un întreg se efectuează în baza normei care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvîrșite*".

Luînd în considerare prevederile citate supra raportate la circumstanțele stabilite pe caz Colegiul conclud, că acțiunile inculpatului xxxNUMExxxx nu pot fi fracționate în modul propus de către apărare, or, respectivele solicitări contravin dispozițiilor art.118 CP, inculpatul acționînd cu un singur scop, avînd o intenție unică de a însuși mijlocul de transport care aparține cu drept de proprietate părții vătămate xxxNUMExxxx. Prin urmare, semnele faptei prejudiciabile în cauză coincid cu semnele componenței de infracțiune prevăzute de norma juridico-penală imputată, ceea ce respinge afirmația apelantului, precum că fapta reținută în seama lui xxxNUMExxxx urmează a fi reîncadrată.

Cu referire la capătul de acuzare adus inculpatului xxxNUMExxxx în baza art. 264¹ alin. (4) CP, Colegiul consideră că de către instanța de judecată au fost corect încadrate acțiunile inculpatului în baza respectivei norme, fiind prezent indicele calificativ "*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere*". Vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate se demonstrează prin procesul verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei nr. 120 din 18.05.2014 (f.d.96-97 vol.II). În cadrul ședinței de judecată a instanței de fond martorul P.V. a declarat "*B.I. era puțin beat, cunoștea ce vorbește, mergea la volan*", iar martorul T.N. a susținut că "*El (adică xxxNUMExxxx) era în stare de ebrietate*" și însuși inculpatul în declarațiile sale a recunoscut vinovăția pe acest capăt de învinuire și a comunicat că "*De la Dl. T.V. nu mi-am cerut voie să iau automobilul, eram servit și nu judeca capul... Eram servit, înseamnă că am consumat băuturi alcoolice... Recunosc că am condus în stare de ebrietate automobilul... Nu dispun de permis de conducere...*"

De asemenea prin probe administrate se combate și argumentul inculpatului xxxNUMExxxx enunțat în apelul declarat, precum că nu este vinovat în comiterea infracțiunilor incriminate. Colegiul conchide, că de către prima instanță a fost dovedită incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, reieșind din ansamblul probant cercetat în cadrul ședinței judiciare.

Colegiul penal reține dispozițiile art.325 alin. (1) CPP, potrivit cărora "*Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Luînd în considerație prevederile legale citate supra este evidentă netemeinicia argumentului formulat în apelul avocatului I.Ț., precum că "*instanța urma să constate, dacă R.E. a fost atras la răspundere penală pentru favorizarea infracțiunii deosebit de grave sau nu*", or, conform rechizitoriului persoana pusă sub învinuire este xxxNUMExxxx și în cazul în care instanța s-ar fi expus referitor la acțiunile sau inacțiunile lui R.E., ar fi derogat de la limitele judecării cauzei, fapt ce ar duce la emiterea unei hotărîri ilegale.

Privitor la pedeapsa stabilită de instanța de fond, Colegiul ține să menționeze, că potrivit art. 61 CP, "*Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane*".

Conform art.75 alin. (1) CP, "*La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia*".

Urmează a fi de menționat și faptul, că ca o măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 CP, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în

articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia.

Din sentința instanței de fond, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatului xxxxNUMExxxx, instanța a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și art.75, CP, aceasta fiind stabilită corespunzător gravității faptelor și personalității inculpatului, în raport cu pericolul social concret al faptelor comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o inculpatul pe parcursul judecării cauzei.

De către instanța de fond au fost luate în considerație următoarele circumstanțe: gravitatea infracțiunilor comise de către xxxxNUMExxxx, și anume infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin. (4) CP face parte din categoria infracțiunilor ușoare, cea prevăzută de art.190 alin. (2) lit. c) CP face parte din categoria infracțiunilor grave, iar infracțiunea prevăzută de art.188 alin.(5) CP este o infracțiune deosebit de gravă. Instanța de judecată a ținut cont de recunoașterea parțială a vinovăției de către inculpatul xxxxNUMExxxx, de faptul că anterior a mai comis fapte infracționale, procesele penale fiind încetate pe motivul împăcării părților (f.d.23 vol.I), de caracteristica negativă a inculpatului (f.d.28 vol.I). De asemenea de către instanță a fost reținută circumstanța agravantă-comiterea infracțiunii în stare de ebrietate.

La individualizarea pedepsei penale prima instanță a ținut cont și de faptul că xxxxNUMExxxx avînd anterior conflicte cu Legea penală, nu a tras concluziile necesare, nu a stat pe calea corijării și a continuat să comită faptele infracționale.

Astfel, instanța de fond constatînd ca fiind dovedite faptele penale comise de către xxxxNUMExxxx, i-a stabilit acestuia pedeapsa în limitele sancțiunii Legii aplicate, măsura de pedeapsă fiind adecvată faptelor comise de către inculpat. Colegiul consideră, că la aplicarea pedepsei definitive de 13 (treisprezece) ani închisoare pentru infracțiunile comise de către inculpat, instanța a respectat principiul proporționalității, avîndu-se în vedere faptele săvîrșite de către acesta și urmările produse.

Luînd în considerație cele enunțate Colegiul consideră că prima instanță a aplicat inculpatului xxxxNUMExxxx o pedeapsă sub formă de închisoare, care este una echitabilă și capabilă de a-l corecta și a-l reeduca, totodată fiind restabilită echitatea socială.

Deci, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, Colegiul penal nu a stabilit careva temeieri de modificare a sentinței în forma propusă de către partea apărării, fapt ce atrage imposibilitatea casării acesteia.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate pe caz sunt nefondate și urmează a fi respinse, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

În virtutea celor expuse și în temeiul art.415 alin.(1), pct.1), lit. c) CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Respinge ca nefondate apelul avocatului I.Ț. în interesele inculpatului xxxxNUMExxxx I.V., apelul inculpatului xxxxNUMExxxx I.V., apelul avocatului G.M. în interesele inculpatului xxxxNUMExxxx I.V., declarate împotriva sentinței judecătorești xxxxORAS_SATxxxx din 09.02.2015 pe cazul penal în privința lui xxxxNUMExxxx , sentință care se menține fără modificări.

Inculpatul xxxxNUMExxxx se menține în continuare în stare de arest, fiindu-i calculat termenul ispășirii pedepsei începînd cu 13.05.2015, cu includerea în acest termen a duratei reținerii acestuia și aflării în stare de arest preventiv de la 18.05.2014, ora 16.35 pînă la 13.05.2015.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat public la 13.05.2015.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședință publică la 10.06.2015, ora 10.20.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: